mei 2025 jaargang 31 nr. 3 V.U. Koen Persyn, Reibroekstraat 85, 9850 Hansbeke P007618 Afgiftekantoor Nevele

VLAKAF

Hansbeekse dorpskrant

Miniatuurmeesters aan het werk

MET OPEN BLIK
Nadine Pollet
p. 8

WELLEKOMN IN ANSBEKE
Laurence en Baptist
p. 12

WIE BEN IK
Wies Brusselman
p. 21

TACHTIGERS
Marc Van Ooteghem
p. 24

Horen, zien en schrijven

We lezen in het kerkenbeleidsplan van Deinze dat er een alternatieve bestemming gezocht wordt voor het Hansbeeks kerkgebouw, net als voor acht andere Deinse kerken trouwens. Toen Hansbeke nog Nevele was, bleef de kerk bestemd voor de eredienst, zoals Nevele zelf en Landegem. Nu vallen we uit de boot…

Die andere bestemming komt er maar als de gelegenheid zich voordoet. Zeg maar als er iemand met een ernstig plan komt om iets anders te doen in het kerkgebouw.

Moeten we met zijn allen aan het denken gaan? Het is niet moeilijk om een aantal zeer nuttige bestemmingen te bedenken. Het moet natuurlijk gebeuren met respect voor het statuut van beschermd monument van de kerk.

Zo is de school op zoek naar een turnzaal. Misschien ook naar uitbreidingsmogelijkheden voor extra klassen. Momenteel is de druk zo groot dat er klassen vol zitten en kinderen moeten geweigerd worden. Een situatie die er waarschijnlijk niet op zal verbeteren met de diverse nieuwe verkavelingen die er aan komen.

Ook voor De Kunstgreep zou dit een prachtige locatie zijn. We hebben erfgoedvereniging ‘Het Land van Nevele’ al zien vertrekken uit ons dorp naar de kerk van Poesele omdat er geen plaats meer voor was in het nieuwe Cultuurhuis. Hopelijk herhaalt dit zich niet voor andere initiatieven die nu in ons dorp bestaan.

En wat nog mooier is, voor al die initiatieven in genoeg plaats!

Je merkt het, beste lezer, er is nog veel ruimte nodig voor onze Hansbeekse initiatieven. Nu nog de mensen zoeken die er zich willen achter zetten, binnen en buiten de politiek.

De redactie

Zjeraar: 'Zoenter gieen rijke Ansbekenoirs zijn, dien der ulder achter willn zeddn?'

Inhoud

p. 3 - Miniatuurmeesters aan het werk

p. 6 - Hansbeeks gevogelte

p. 7 - Mensen maken het dorp

p. 8 - Met open blik

p. 10 - Hansbeekse dorpsraad

p. 12 - Wellekomn in Ansbeke

p. 14 - Sporha

p. 16 - Nieuws van de school

p. 18 - Kijk in de Leiespiegel

p. 21 - Wie ben ik?

p. 22 - Puzzel

p. 24 - Tachtigers

p. 28 - Terugblik

p. 30 - Vooruitblik

p. 33 - Silly Sirene

p. 34 - Actueel

p. 35 - Personalia

p. 40 - Alziend oog

Miniatuurmeesters aan het werk

Donderdag 27 maart verzamelden een twintigtal architectuurstudenten in de gemeentezaal, met hun eindwerk onder de arm. Tijdens het academiejaar werkten ze stedenbouwkundige ideeën voor Hansbeke uit en bestudeerden ze enkele (wereld)bekende architecten. Tijdens de dag vond de jurybeoordeling in besloten kring plaats maar vanaf de vooravond kon iedereen hun prachtige werk komen bewonderen. Met grote dank aan de mensen van Afrit 12, die dit mee mogelijk maakten. We kregen tekst en uitleg van de begeleidende prof en van enkele studenten met opmerkelijke voorstellen.

Ruben D'hont is architect en zaakvoerder van Plano architecten uit Gent maar is ook één dag in de week docent aan KU Leuven, richting architectuur. Hij bracht zijn tweedejaarsstudenten naar Hansbeke. Het is met enige tegenzin dat hij ons te woord staat. Niet uit tegendraadsheid, blijkt meteen. 'Al het prachtige werk dat je hier ziet, is door de studenten gedaan. Zij verdienen wat mij betreft alle eer en aandacht.

'Samen met de studenten hebben we nagedacht over de plaats van het dorp in Vlaanderen. Aan de ene kant deinen die ruimtelijk altijd maar uit, anderzijds valt er steeds minder te beleven in de dorpscentra. Cafés en buurtwinkels verdwijnen stilaan uit het straatbeeld. Dorpen zijn er enkel nog voor wonen en slapen. Er zijn nauwelijks nog voorzieningen beschikbaar. Hoe moeten we daarmee omgaan? Dat zijn interessante vragen vanuit architecturaal oogpunt!

Waaraan dankt Hansbeke de eer als studieobject te mogen dienen?

Ruben: 'De spoorweg bepaalt heel erg de structuur van het dorp. Waar een spoorlijn vroeger voorspoed en vooruitgang bracht, is dat nu een barrière geworden die het dorp in tweeën snijdt. Ook de rondweg is een recente en ingrijpende verandering geweest. Bovendien is het een zeer leesbaar en overzichtelijk dorp. Dat alles maakt Hansbeke boeiend onderzoeksmateriaal!'

Miniatuurmeesters aan het werk

Hoe begin je aan zo'n ontwerpstudie?
Ruben: 'Dit is best wel een pittige opdracht geweest. We zijn in oktober gestart en moesten zowel elkaar als het dorp leren kennen. Als onderdeel van een grondige analyse hebben we bv. een aantal wandelingen door het dorp gemaakt. Wist je dat hier honderd jaar geleden ruim 40 cafés waren? Daarna zijn we op zoek gegaan naar een aantal aanknopingspunten. Elke groep van vijf studenten heeft tenslotte een locatie gekozen waar ze mee aan de slag zijn gegaan. Sommigen heb ik moeten tegenhouden om niet de grote verkavelingen in te palmen maar om de kleine vergeten kavels langs de spoorweg te kiezen, of voor een site zoals de Oude Jongens-school.'

Elk van die kavels werd op verschillende schaalniveaus bekeken…
Ruben: 'Klopt. De bedoeling was om in elke cluster na te denken over wonen in combinatie met een aantal andere functies waar het dorp nood aan heeft. Daar zijn interessante ideeën uit ontstaan! In de Oude Jongensschool zagen de studenten een woon- en werkruimte voor mensen met een beperking maar waar je ook als Hansbekenaar terecht kan om een met aanwezige gereedschap te werken. Dat biedt een interessante en inclusieve interactie. Of een wooncluster naast het nieuwe Cultuurhuis met een kleine ruimte voor kleine voorstellingen of lezingen.

Tegelijkertijd liet ik de studenten het werk van enkele beroemde architecten bestuderen, zoals de Fin *Alvar Aalto* of *Juliaan Lampens*, die de Woning van Wassenhove ontwierp (dat via het museum Dhondt-Dhaenens kan bezocht worden). Die architecten moesten inspiratie zijn voor het verdere detailontwerp van individuele woningen in elke cluster.'

Die verschillende niveaus zagen we inderdaad in de prachtige maquettes die hier staan. Vandaag (27 maart) vond de juryvoorstelling plaats. Hoe was hun oordeel?
Ruben: 'Die was zeer positief, volledig terecht trouwens. Ze konden eigenlijk weinig opmerkingen maken. Het werk van de studenten was vooral relevant, waarmee ik bedoel dat ze echt wel een antwoord geven op de vragen waarmee een dorp zit. Soms stelden ze voor om één leegstaand huis af te breken en in de plaats vijf nieuwe, kwalitatieve woningen te bouwen. En altijd met een maatschappelijke meerwaarde. Er is dens bebouwd, maar altijd met kwaliteit. Onze opdracht was om het contact met het dorp te versterken en daar zijn ze absoluut in geslaagd.

Het grappige is dat Thomas (Van Campenhout) van NERO architectuur in de jury zat (*NERO is het architectenbureau achter het nieuwe Cultuurhuis, red.*). Eén van de clusters gaat net in dialoog met zijn ontwerp.

Hoe kijk je zelf terug op de opdracht?
Ruben: 'Absoluut zeer tevreden! Dit was ook een heel sterke groep, die trouwens als enige op locatie

Joske Verstraeten en **Amber Verbeke** kozen een cluster in de Reibroekstraat. 'Naast een driehoekig parkje langs de spoorweg en op de plaats van een oud gebouw ontwierpen we vijf afzonderlijke ééngezinswoningen. We stellen ook een torentje voor, zodat je over de geluidsmuren naar een gespiegeld gebouw in de Kerkakkerstraat kan kijken. Het zijn vijf aparte woningen, maar met de tuinen centraal georganiseerd. Een aantal smalle, publiek toegankelijke paadjes zorgen ervoor dat het geheel doorwaadbaar is voor wandelaars en dat het aansluit bij het trage wegennetwerk van Hansbeke. Dit moet een oase van rust zijn, vandaar ook dat we inspiratie vonden in de Japanse architectuur voor onze woning. Deze woonkamer kan bv. gebruikt worden als praktijkruimte voor privé yogalessen.'

is gegaan om hun resultaat voor te stellen. Ze hebben er ontzettend hard voor gewerkt, dat ze hier met kleine oogjes van vermoeidheid staan is geen toeval. Het resultaat mag gezien zijn en het werk gaat zeker niet verloren. Als ik volgend jaar opnieuw met tweedejaarsstudenten mag werken, keer ik zeker terug naar Hansbeke.'

Hartelijk dank voor dit gesprek!

Student **Sverre Terryn** heeft alvast een naam die bij een gerenommeerd architect zou passen. Hij werkte met enkele medestudenten aan een perceel naast het Cultuurhuis. 'Er ligt daar nog een relatief smalle kavel. We hebben geprobeerd om de bebouwing zodanig te integreren dat het park de gebouwen "omarmt". Ikzelf heb mij gebaseerd op een oud schilderij over een opvangtehuis. Zo is mijn woning ook opgevat: een tijdelijke verblijfplaats voor alleenstaanden die snel een verblijfplaats nodig hebben. Bv. iemand die gescheiden is en nog geen nieuwe woning heeft gevonden, kan hier terecht. Een aantal voorzieningen is gemeenschappelijk, zoals een wasruimte, maar er zijn wel degelijk individuele en private woonruimtes. Die afzonderlijke woonruimtes liggen rond een patio. Ik zie deze woonentiteit voor zowel mannen als vrouwen als een tussenstation, die wat ademruimte kan geven terwijl je uitkijkt naar een definitieve oplossing.'

Jonas Ziad nam in oktober '24 al enkele interviews af van jong en oud om Hansbeke beter te leren kennen. Op die manier trachtte hij te achterhalen waar de inwoners het meest nood aan hebben. Hij stelt de maquette van het dorpscentrum voor. 'We hebben ons geconcentreerd op de onmiddellijke omgeving rond de spoorweg. Die bepaalt immers heel erg de ruimtelijke ordening van Hansbeke. Elk gebouw in dat vlak hebben we via 3D-print nagemaakt, dat zijn de witte blokjes. De vijf clusters met telkens een vijftal wooneenheden hebben een donkerder kleur en die zijn meer in detail uitgewerkt. De opdracht was om aan elk van die clusters een maatschappelijke meerwaarde toe te voegen, zodat er niet louter woonprojecten worden ontworpen. Tenslotte is elke wooneenheid nog eens tot in het kleinste detail uitgewerkt. Bij elke maquette ligt trouwens een boekje met uitleg van de studenten over het ontwerp.

Hansbeeks gevogelte

Tot mijn verbazing stel ik vast dat dit reeds de 25ste keer is dat een vogel hier de revue passeert. Ik schenk mezelf dus een pint uit en begin eraan!
Marc Van Doorselaer uit de Voordestraat stuurde me terug een prachtige foto van een grote zilverreiger, die hij in een weide in zijn buurt kon spotten.

Dertig jaar geleden zou een grote zilverreiger alle vogelaars van Vlaanderen naar Hansbeke gelokt hebben, zo zeldzaam waren ze op dat moment. Je moest al naar Oost-Europa reizen om ze te zien. Grote zilverreigers zijn ongeveer even groot als een blauwe reiger. Het helderwitte vederkleed met de felle gele snavel maken er een opvallende verschijning van. Net als zijn familielid de blauwe reiger heeft een zilverreiger een gevarieerd dieet: het zijn behendige vissers die roerloos in het water staan, wachtend op een visje dat dan met een razendsnelle snavelstoot gevangen wordt. In de winter stappen ze parmantig door de als groenbemester ingezaaide graslanden. Veldmuizen, mollen, regenwormen staan allemaal op het menu, kieskeurig zijn ze niet. Grote zilverreigers zie je vooral in de winter in de polders. Maar zoals de foto aantoont, je kunt ze nu en dan ook bij ons in de streek waarnemen. Tot op heden is het nog altijd geen broedvogel in Vlaanderen, dit in tegenstelling tot Nederland, waar de soort al wel tot broeden komt. De meeste vogels die je bij ons in de winter ziet komen uit Nederland, Duitsland en Oost-Europa. In de lente keren ze terug naar hun broedkolonies.

In de Middeleeuwen waren de reigersoorten (blauwe reiger, grote en kleine zilverreiger) gegeerd als jachtwild door de adel. Er werden zelfs speciale broedplaatsen aangelegd daarvoor: dergelijke plaats noemde een “reigerie”, waarbij men een aantal reigers in kooien hield om wilde reigers te verleiden daar te broeden.

Vooral de dames jaagden met een slechtvalk of havik op reigers. Maria Van Bourgondië, dochter van Karel De Stoute, overleed in 1482 na een val van haar paard tijdens een dergelijke jachtpartij in de omgeving van Torhout. In de eeuwen daarna verdween deze manier van jagen.

grote zilverreiger

aigrette

Op het einde van de 19de eeuw en begin twintigste eeuw lag de mode aan de basis van het verdwijnen van zilverreigers uit onze streken. Dames pronkten graag met hoeden waarop pluimpjes van zilverreigers bijeengehouden werden door een juweel: een “aigrette”. Het Franse woord voor zilverreiger is “egret”, vandaar de naam.

Voor één kilogram reigerveertjes had je al snel 300 zilverreigers nodig. In Londen werden in 1902 de pronkveren van ten minste tweehonderdduizend zilverreigers verhandeld…Zilverreigers werden zo sterk bejaagd dat de soort verdween in West-Europa. Alleen in Oost-Europa, vooral in Hongarije, kwamen ze nog voor. Geen wonder dat het bijna honderd jaar duurde voor de soort deze slachting te bovenkwam en nu terug te zien is in onze streken.

Peter De Groote

Zie je een interessante vogel?

Neem een foto, en stuur die door naar Peter! (peter.degroote@icloud.com)

Hier in Hansbeke.

Door het oog van Jan Darthet.

Mei 2025

Mary-Ann van 't Pestelijntje

Een vroege vogel in het dorp,
ook voor haar een standbeeld!

Nadine Pollet

Met open blik

In deze rubriek kijken we met een open blik naar onze dorpsgemeenschap. Gewone mensen brengen een buitengewoon verhaal. Ze zijn dapper en vertellen eerlijk. Misschien verandert het onze kijk op het onderwerp en/of zorgt het voor nog meer verbinding tussen de Hansbekenaren.

Nadine Pollet (55j) werd **blind** door een agressieve vorm van retinitis pigmentosa, een verzamelnaam voor een groep oogaandoeningen waarbij het netvlies afsterft. We maken kennis met een enthousiaste en assertieve vrouw die ontzettend positief in het leven staat.

“Op mijn 32e jaar manifesteerde de ziekte zich voor het eerst onder de vorm van nachtblindheid. Ik heb toen heel veel bezoeken aan de oogarts gebracht. Op een bepaald moment werd de diagnose gesteld en wist ik wat mij te wachten zou staan, namelijk dat ik geleidelijk aan blind zou worden. Mijn gezichtsveld werd steeds kleiner (kokerzien) en **rond mijn 45ste was ik volledig blind.** Mijn kinderen (Enida, Robin en Alicia) waren toen 7, 9 en 11 jaar oud. Het was een klap toen ik het verdict te horen kreeg, maar ik heb me er relatief snel kunnen overzetten. Ik heb verschillende familieleden verloren aan kanker maar wat ik had was niet levensbedreigend. De ziekte is een belemmering maar ik ging er niet dood aan. Rond die tijd liep mijn huwelijk op de klippen en stond ik er met drie jonge kinderen alleen voor. Ik moest dus vooruit en had de tijd niet om in een hoekje te zitten treuren.

25 jaar geleden kwam ik in Hansbeke wonen. Eerst in de Kapellenstraat, nadien de Reibroekstraat en nu in de Doornbosstraat. Mijn ouderlijke huis in Lovendegem was ook gebouwd door de sociale huisvestingsmaatschappij Volkshaard en had zo goed als dezelfde indeling als **mijn woning** hier. Daardoor lukte het om mij als blinde snel te oriënteren. Alle dingen moeten wel steeds op dezelfde plaats liggen. Ook voor mijn kinderen was dat zo, zij zijn ermee grootgebracht. Mijn ziekte heeft hun jeugd beïnvloed: hoe minder ik zag hoe meer zij moesten overnemen. Als blinde maak ik meer gebruik van oren, neus en voeten omdat ik niet meer op mijn ogen kan rekenen. Ik leef meer in het moment en ben me veel bewuster van mijn omgeving. Wat ik echt mis, is de vrijheid van mijn auto. Ik kan niet meer gaan en staan waar en wanneer ik het wil…

Mijn **smartphone** is een heel belangrijk hulpmiddel, daar doe ik zo goed als alles mee. Die mag ik echt niet kwijt geraken. Er zijn heel wat interessante apps die mij helpen en met spraaktechnologie wordt tekst omgezet in spraak en omgekeerd. Hierdoor ben ik zelfstandig en kan ik actief zijn op het internet en op de sociale media. Door de luisterpuntbibliotheek kan ik boeken downloaden en met een specifieke app beluisteren. Als ik foto’s ‘bekijk’ of neem dan is er een app die beschrijft wat er op de foto te zien is.

Het **VAPH** (*Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap*) biedt mij ondersteuning en bekijkt ook of ik beroep kan doen op financiële tegemoetkomingen. Via de organisatie **Licht en Liefde** heb ik een mobiliteitsassistent. Elk nieuw traject dat ik te voet wil doen, moet mij eerst aangeleerd worden. Intussen ken ik Marie-France reeds tien jaar. Momenteel zijn we bezig om mij de veiligste weg naar Apotheek Baeyens aan te leren. Een witte stok helpt mij om obstakels te voelen. Intussen is mijn aanvraag voor een blindengeleidehond goedgekeurd en sta ik op een wachtlijst. **Thuiszorg** komt vier dagen per week vier uur langs om samen boodschappen te doen en te koken. Zij helpen mij ook met mijn administratie en staan soms in voor vervoer. Tweewekelijks krijg ik **poetshulp**.

Reeds drie jaar volg ik **volwassenenonderwijs** in BuSO Sint-Rafaël in de Maagdenstraat in Gent. Ik neem zelfstandig de trein en in Sint-Pietersstation krijg ik assistentie om de tram te nemen. Op maandag volg ik Engels en crea (boetseren, haken,…). De dinsdag leren we werken met Apple Mac (laptop) en staat godsdienst op het lesrooster. Op donderdag krijg ik les in Braille en Frans. Op vrijdag is er koken. We kunnen daar eveneens fitnessen en zwemmen. Ik volg ook les in ADL (*Algemeen Dagelijks Leven*). Daar leer ik werken met allerhande hulpmiddelen die je het leven gemakkelijker maken. Door naar school te gaan, is er een wereld voor mij opengegaan.

Het key woord is '**durven leven**'. Na vijf jaar onderwijs heb je als het ware een diploma 'zelfredzaamheid' op zak. Je maakt er vrienden en wisselt tips en tricks uit. We gaan ook samen uit in Gent. Dat lukt met een app die ons auditief de weg wijst.

Als ik de trein in Hansbeke neem, vraagt er altijd wel iemand - zowel jong als oud - of ik hulp nodig heb. Recent had ik een zware valies mee en kreeg ik in het station spontaan bijstand om die de trappen op te dragen. Als het nodig is, vraag ik ook zelf om assistentie. Onlangs stond ik ergens gedesoriënteerd en riep ik om hulp.

Voor een blinde of slechtziende is het belangrijk dat mensen niet onmiddellijk lichamelijk contact zoeken maar **ons aanspreken om hulp aan te bieden** en onze reactie afwachten. Het is niet aangenaam wanneer mensen zich opdringen of onze blindenstok vastnemen om ons bijvoorbeeld de wachtende trein te doen voelen. Mensen kunnen ons ook helpen door op oversteekplaatsen voor voetgangers of op het perron de podotactiele noppen vrij te houden. In de grote hal in Sint-Pietersstation staan mensen vaak op de blindegeleidetegels naar het bord met de treinuren te kijken. Voor ons is het essentieel dat het traject vrij gehouden wordt zodanig dat wij de weg naar de perrons kunnen vinden.

Elke zondag neem ik de trein en de tram (met assistentie) naar de dansschool Dance Orientation in de Port Arthurlaan te Gent waar ik o.a. Salsa en Bachata leer **dansen**. De lessen zijn voor iedereen toegankelijk, in het bijzonder voor mensen met een beperking. Daar kan ik me echt uitleven. Ik ga ook regelmatig **zwemmen** in Den Boer in Zomergem. Als taboedoorbreker doe ik vrijwilligerswerk bij KANNET (*een organisatie die de zelfredzaamheid van personen met een handicap ondersteunt*). In o.a. HOGENT gaf ik een voordracht over hoe het is om blind te zijn aan kinesisten en logopedisten in opleiding.

Ik heb ook plannen om bij Licht en Liefde als **ervaringsdeskundige** deel te nemen aan het project 'teach the teacher'. Zo kan ik andere slechtzienden en blinden helpen en bijstaan.

In februari 2025 ben ik opnieuw naar het UZ geweest. Daar zei mijn oogspecialist dat er over vijf jaar misschien een behandeling kan bestaan waardoor ik het onderscheid kan maken tussen licht en donker. Concreet zou dat betekenen dat ik een deur van een raam kan onderscheiden. Het klinkt raar om zeggen maar ik hoef niet per se opnieuw te kunnen zien en ben er zelf een beetje bang voor. Ik zou me weer moeten aanpassen. Ik heb in het leven echt al moeilijke momenten gekend waarbij ik me afvroeg waarom mij dat is overkomen. Maar ik blijf lachen en op zoek gaan naar nieuwe uitdagingen in het leven…"

Dorpsraad

www.afrit12hansbeke.be.

Het Cultuurhuis

Begin april konden we met alle verenigingen de bouwwerken aan het Cultuurhuis bezichtigen tijdens het toonmoment dat Stad Deinze organiseerde (Lees meer hierover elders in deze dorpskrant)

Het Cultuurhuis ziet er nu al zeer mooi en ruim uit. Toch heeft iedereen nog vragen over de praktische ingebruikname van het Cultuurhuis. Ook de diensten van de Stad zitten nog met enkele vragen.

Zoals we op het einde van het toonmoment beslisten zal Afrit 12 alle verenigingen uitnodigen om samen de eerste afspraken te maken rond het gebruik van het Cultuurhuis. We moeten eerst onderling met alle verenigingen en gebruikers akkoord gaan hoe we de verschillende lokalen het best gebruiken, hoe we de bergruimte gaan verdelen, hoe we de inrichting van de keuken zien enzovoort. Elke vereniging of gebruiker van het Cultuurhuis heeft wel een paar bijzondere wensen. We kunnen best een gecoördineerd antwoord proberen geven aan de Stad en bijvoorbeeld niet elk afzonderlijk iemand van het stadsbestuur contacteren. Dus organiseren we een overlegronde:

Uitnodiging van Afrit 12 - Overleg over het gebruik van het Cultuurhuis

Donderdag 12 juni 2025 in de Gemeentezaal – 19.30 uur
Elke Hansbeekse vereniging en geïnteresseerde gebruiker wordt verwacht.

En terwijl we het toch over het Cultuurhuis hebben: de nieuwe stedelijke **Cultuurraad** telt 4 Hansbeekse vertegenwoordigers: Carine Dierickx (Afrit 12 dorpsraad Hansbeke), Wouter Labarque (vzw Arscene), Hilde Langeraert (Femma en Tuupetegoare) en Katrien Langeraert (Toneel Feniks Landegem). Zij zullen de belangen van het Cultuurhuis en de Hansbeekse cultuur verder verdedigen in Deinze.

De Mooimakers van Hansbeke

De Mooimakers van Hansbeke hielden in maart weer hun **Grote Lenteschoonmaak** en maakten Hansbeke zwerfvuilvrij. Marleen en Hugo (en heel Hansbeke!) bedanken alle enthousiaste medewerkers voor deze Lenteschoonmaak. Het was echt een mooie groep met veel positief geweld voor het goede doel. Bijzondere dank van de Mooimakers aan Miekes Superetje voor de leuke ontvangst achteraf.

Een wereld waar Mooimakers overbodig zijn, zou prachtig zijn! Maar dan moeten alle mensen zich bewust worden van de impact van zwerfvuil op het milieu, de dieren en de gemeenschap. Laten we nooit afval zomaar weggooien in de openbare ruimte! Zie je toch zwerfvuil, neem het meer naar huis als dat kan en deponeer het in een geschikte afvalbak.

Dorpsraad

www.afrit12hansbeke.be.

De Rondweg

Van AWV (Agentschap Wegen en Verkeer van de Vlaamse overheid) kregen we een antwoord op onze vragen van vorig jaar over de rondweg (Julius Nieuwlandweg)

Wat zal er veranderen op de rondweg?

- Er wordt een fietssuggestiestrook aangebracht in de Voordestraat (kant Hansbekedorp) waarmee duidelijk gemaakt wordt dat de weg loodrecht gedwarst moet worden. De opdracht is reeds gegeven aan de aannemer en wordt voorzien in het voorjaar 2025 (circa mei-juni)

- Aan het kruispunt Merendreestraat - Julius Nieuwlandweg wordt het bord ‘E40 via Nevele’ vervangen door het bord 'E40'. Aan elke rotonde wordt een wegwijzer 'E40' toegevoegd.

- Aan de rotonde Noord is een wegwijzer “Hansbeke” toegevoegd bij de borden naar Drongen en Merendree die de richting naar de Merendreestraat aanduiden.

Wat zal er (nog) niet veranderen op de rondweg?

- Aan het kruispunt van de Julius Nieuwlandweg en de Vaartstraat, is er geen wegwijzer om linksaf te slaan naar Hansbekedorp.

- Aan hetzelfde kruispunt komt geen voorsorteringsstrook om de afslag links naar Hansbekedorp te maken. Dat is omwille van de veiligheid voor de fietsers.

- Er komt geen zebrapad aan de oversteekplaats voor fietsers en voetgangers aan de Cardijnlaan: Een zebrapad impliceert een voorrang voor de overstekende voetganger, wat op dergelijke weg niet aangewezen is en de zichtbaarheid aan dit kruispunt is zeer goed.

- Er komt geen bewegwijzering naar lokale handelaars want de wetgeving voorziet dit niet. Als het gaat over een alleenstaand bedrijf dat binnen de bebouwde kom is, dan wordt dit enkel bewegwijzerd indien het bedrijf bewijst dat het cliënteel internationaal is. De aanvraag voor bewegwijzering dient via een specifiek document ingediend te worden bij de gemeente.

Wat zeggen de geluidsmetingen?

- Ervan uitgaande dat het om woongebied gaat en dat het geluidsniveau in de situatie vóór de aanleg van de rondweg beneden de richtwaarden lag, dan wordt er in de geluidsmetingen voor een aantal woningen dichtbij de rondweg een overschrijding van 0,8 en 2,0 dB(A) voor de dagperiode, van 1,0 tot 3,7 dB(A) voor de avond en van 0,9 tot 3,7 dB(A) voor de nacht vastgesteld ten aanzien van de richtwaarden.

- De maximale waarden worden nergens overschreden.

Afrit 12 dorpsraad Hansbeke wil de Hansbekenaren een stem geven voor alles wat hun dorp aanbelangt. Als dorpsraad hebben wij regelmatig overleg met de diensten van Stad Deinze. We proberen telkens om zowel problemen van algemeen belang te signaleren als om oplossingen te bedenken. Af en toe kunnen we ook suggesties doen. We roepen alle Hansbekenaren om ons hun vragen en suggesties mee te delen via info@afrit12hansbeke.be

Laurence Beyaert, Baptist Blancke en Clarisse

Wellekomn in Ansbeke

Ze komen uit een naburig dorp of verhuisden uit een grote stad. Ze zijn al wat ouder of nog heel jong. Ze huren een huis, renoveerden er één, of bouwden een nieuw.
Allemaal hebben ze hetzelfde gemeen: Hansbeke werd hun nieuwe thuis.
Wonen ze graag in ons dorp? Kozen ze heel bewust voor Hansbeke of was het een toevalstreffer? Willen ze hier lang blijven, of is Hansbeke een tijdelijke halte in de treinreis van het leven?
Wellekomn in Ansbeke, nieuwe inwoners!

Voor dit interview trekken we naar de Reibroekstraat 14 in Hansbeke, en dat is een huis met een beetje Vlakaf-geschiedenis! Want hier werd de Vlakaf in de jaren ’70 een tijdlang gedrukt. Het is het ouderlijk huis van redactielid Frank en toenmalig redactielid Wouter Langeraert. Zij konden hun ouders (René Langeraert en Agnes Geiregat) overtuigen om een stencilmachine in de garage te plaatsen toen die machine niet langer in de onderpastorie kon blijven staan.

Vandaag woont in dit grote huis een sympathiek jong gezin dat op korte tijd al helemaal verknocht is geraakt aan Hansbeke. We maken kennis met Baptist Blancke (oorspronkelijk uit Roeselare, maar dat is er niet aan te horen!) en Laurence Beyaert die opgroeide in Zwijnaarde. Via een nicht van Laurence leerde het koppel elkaar tien jaar geleden kennen op een verjaardagsfeestje. Het gesprek wordt geanimeerd door hun vrolijke dochtertje Clarisse (2,5).

Baptist is kinesist met een eigen praktijk in Nevele. Samen met twee vennoten richtte hij de groepspraktijk “Level Nevele” op, gehuisvest tussen de lingeriewinkel en bakkerij Welvaert. (levelnevele.be). Daarnaast geeft Baptist ook les aan de Universiteit Gent als praktijkassistent aan kinesisten in spe. En alsof die twee jobs nog niet genoeg zijn, is hij ook de vaste kinesist van de voetbalploeg van Poesele. Hij verzorgt de spelers, ze kunnen bij hem terecht tijdens hun trainingen, en voor of na de wedstrijden. Vaste kinesist bij een voetbalploeg zijn, is iets heel bijzonders vertelt Baptist. Hij deed het eerder al bij de voetbalploegen van Roeselare, De Pinte en Lede. Bij Poesele is hij bij alle thuismatchen aanwezig. Hij getuigt hoe fijn het is om deel te mogen uitmaken van dit team. Als ze een match winnen, geniet hij 100% mee. Om zelf te sporten heeft hij helaas weinig tijd over, al was hij vroeger een echte basketter. Maar een oogkasbreuk op zijn 23ste betekende het einde van die hobby.

Laurence is interieurarchitecte bij Obumex, een interieurarchitectuurbureau in Sint-Denijs-Westrem. Voorheen werkte ze ook bij interieurarchitecte Valérie Vanermen die haar bureau heeft in de Voordestraat, te Hansbeke.

Een eigen huis mogen inrichten is voor een interieurarchitect natuurlijk een droom. Er worden al volop 2D en 3D-plannen gemaakt zodat Baptist en zij al kunnen beginnen dromen van het eindresultaat. Momenteel staan eerst de grondige renovatiewerken in ruwbouwfase op de planning. Het huis werd gebouwd in 1956 en werd nooit eerder gerenoveerd. Een grondige renovatie dringt zich dus op: dak, vloeren, extra ramen voor meer zicht op de tuin, … Als die grote werken achter de rug zijn, zal Laurence zich helemaal kunnen uitleven met de definitieve interieurinrichting.

Toch kan het koppel nu al heel erg genieten van hun huis en de omgeving. Voorheen woonden ze op een appartement dichtbij Gent Zuid. Toen dochtertje Clarisse 4 maand oud was, besloten ze om wat meer (buiten)ruimte op te zoeken en konden ze op de bovenverdieping van Laurences ouderlijk huis gaan wonen. Een heel fijne tijd, zeker ook voor de grootouders die genoten van kleine Clarisse in de buurt. Maar de tijd was gekomen om een eigen stekje te vinden, en ze zochten heel bewust in deze regio. Ze zijn erg enthousiast over de tussenkomst van Stéphane Delhaye van Regio Vastgoed, die hen dit huis tipte. Ze vonden de stijl van zo’n jaren ’50 huis heel mooi en willen die ook na de grondige renovatie in ere houden. De ligging van Hansbeke was ideaal voor Baptist en Laurence: ze werken hier in de buurt, zochten de rust maar wilden toch ook bereikbaar wonen. Hansbeke heeft al die troeven: de autostrade en een station zijn vlakbij, en het ligt ook “aan de goede kant” van Gent om naar Baptist zijn familie in Roeselare te rijden. Maar meest van al genieten ze van de bijzondere stilte en rust. Wat een

Laurence Beyaert, Baptist Blancke en Clarisse

contrast met de drukte van Gent! Op zonnige namiddagen buiten in de zon zitten, in alle rust, Clarisse zien genieten van het buiten spelen, vinden ze zalig.

Ze leerden op de korte tijd in Hansbeke al verschillende mensen kennen. Ze ontdekten dat de arts die Clarisse op de wereld bracht, nu ook een praktijk als pediater begint in Hansbeke (nvdr: dokter Josefien Vandekerckhove – in de pastorie naast de kerk). Kleine Clarisse ging naar de kinderopvang Vlindertuin in de Nevelestraat, en bij Tineke en haar team van de Vlindertuin voelde Laurence zich meteen heel erg op haar gemak. Samen met Tineke gaat Laurence soms naar de Powerdance: actieve bewegingslessen die gegeven worden op de speelplaats van de school, of bij slecht weer in de tunnel onder de perrons.

Ze loven ook Miekes Superetje, de bakker, de apotheker en de (gelukkig!) twee resterende cafeetjes in ons dorp. Nog meer cafeetjes of levendige terrassen zouden het dorp misschien nog gezelliger maken, want het kan er nu soms wel heel stil zijn… maar gelukkig zijn er heel veel activiteiten, een gezellige kermis en ze merken dat iedereen elkaar hier kent of gemakkelijk leert kennen. Dat echte dorpsleven kunnen ze allebei heel erg appreciëren.

Na de paasvakantie start Clarisse in het eerste kleuterklasje, we zijn er zeker van dat deze twee supersociale mensen daar nog veel meer Hansbekenaren zullen leren kennen… en ondertussen wensen we hen nogmaals hartelijk “wellekomn in Ansbeke”!

Sporha

Het seizoen zit erop, behoud verzekerd voor alle ploegen!

Op een paar matchen na voor BBC Wille Hansbeke B (tweede provinciale) en onze damesploeg (eerste provinciale), zit het seizoen 2024-2025 erop. Onze eerste ploeg blijft ook volgend jaar in derde klasse of Top Division Men 2 zoals dat nu heet en dat geldt ook voor onze damesploeg en B-ploeg die blijven in hun respectievelijke reeksen!

BBC Wille Hansbeke A speelde voor de eerste keer in zijn bestaan in derde klasse. Het werd al bij al een debuut met een aantal machtige uitschieters maar dat jammer genoeg toch enigszins in mineur eindigde. Opmerkelijk feit was dat Hansbeke buitenshuis sterker acteerde dan in eigen vestiging. De Nevelse Oostbroek is nooit de niet in te nemen burcht geworden die de Landegemse zaal wel was als thuishaven. Laat ons echter toch even stilstaan bij het indrukwekkend parcours dat de club op verplaatsing aflegde. Buitenshuis won de club immers van de toppers en was het zelfs te sterk voor toekomstig (?) kampioen Tongeren. Voeg daarbij de indrukwekkende thuiszege (de enige?) tegen Flénu, die andere topploeg, en je zou bijna denken dat Hansbeke eigenlijk in de top 4 thuishoorde. Nadat bekend geraakte dat sterspeler Robin Spaens volgend seizoen andere oorden zou opzoeken zakte het ineen als een kaartenhuisje met -opnieuw vooral thuis- veel te veel pijnlijke nederlagen. Een negende plaats is dus het eindresultaat.

Hoe zit het met de ploeg voor volgend seizoen? We hadden het in een vorige editie al over de vertrekkers. Dat de Surinaamse ster van Sgolba Aalter Tabo Lobman komt, is zeer goed nieuws. Ook de van Erpe-Mere overkomende Van Impe is een rasschutter en moet offensief een meerwaarde zijn. Nu nog kijken of de mayonaise pakt. Nog twee andere namen komen om de ploeg in de breedte meer armslag te bezorgen.

Dames versterken!

Met 10 zeges wuiven de Hansbeekse dames de competitie uit. Coach Pieter Eyckelberg had te vaak last van een te smalle kern. Hijzelf zegt het volgende :"We kampten met al te veel blessures en ook wel met traditionele kwaaltjes die clubs op ons niveau meemaken waarbij speelsters er in volle competitie al eens op uit trekken voor een reisje. Naar volgend jaar toe is er echter goed nieuws met de komst van Lien Lentacker en Thea Debbaut. We zijn nu nog op zoek naar een guard." De dames hopen volgend seizoen nog beter te doen dan de voorbije campagne.

De B-ploeg verloor in het tussenseizoen wel een klepper als Milan De Jaegher, maar ter vervanging kregen ze Matthieu Bracke, zoon van gewezen vedette bij onze A-ploeg Yves Bracke. Het werd een harde strijd om het behoud met een 12° plaats als eindresultaat. Het is nog even wachten wie volgend seizoen de rangen komt vervoegen.

Johan Gaudissabois

We waren er… neen... we zijn er niet. De eerste herenploeg is dan toch geen kampioen, de verplaatsing naar Vinderhoute op de laatste speeldag werd verloren, waardoor niet Hansbeke maar Ursel het kampioenschap kon vieren.

Voorlopig blijft dus het enige kampioenschap bij de eerste ploeg het jaar van de fusie tussen de Waterhoens & de Blijvers, we spreken over 1988.
De eerste ploeg krijgt wel nog een kans om te promoveren naar 2de provinciale, dit via de eindronde.

Maar niet getreurd, voetbal Hansbeke heeft een topseizoen gehad, meer en meer jeugdleden vinden de weg naar onze club. We zijn dan ook fier op onze groeiende jeugdwerking, en blijven hierin investeren. De jeugd is nu eenmaal de toekomst!

Een groeiende club vraagt ook meer werkende handen, graag nemen we de gelegenheid om al onze vrijwilligers te bedanken voor hun dagelijkse-wekelijkse inzet.

Op dit moment, gelet op een competitiehervorming, en te weinig spelers, zullen we volgend seizoen geen zondagreserven hebben. We danken de ploeg en zijn begeleiders voor de vele mooie jaren!

We danken iedereen voor hun deelname aan onze jaarlijkse tombola, hopelijk vind je je nummer terug tussen de prijzen.

Het bestuur van voetbal Hansbeke

UITSLAG JAARLIJKSE TOMBOLA 2025

1ste prijs tot 5de prijs: HESP

0248	1959	2688	3495	4543

6de prijs tot 10de prijs: BOERENRINGWORST

0622	1325	2466	3711	4294

11de prijs tot 45ste prijs: FLES JENEVER OF WAARDEBON

0025	0193	0365	0420	0564
0761	0835	0973	1130	1263
1489	1594	1630	1727	1899
2081	2128	2369	2547	2765
2901	3087	3135	3279	3524
3872	3960	4098	4187	4387
4491	4628	4782	4895	4997

VVE HANSBEKE dankt U voor uw steun

Prijzen af te halen bij Miekes Superetje, Hansbekedorp 27
www.miekesuperetje.be tot en met 15 juni 2025
Verantwoordelijke uitgever: vzw VVE HANSBEKE – Grote Heirenthoek 12 – 9850 Deinze

Grote boekentassen en kleine handen

Sinds het schooljaar 2024-2025 ligt de klas van het eerste leerjaar vlak naast die van de derde kleuterklas. Dat maakt de overgang niet alleen fysiek, maar ook mentaal kleiner.

Over de sprong van de derde kleuterklas naar het eerste leerjaar

De zomervakantie nadert en in veel gezinnen wordt er stilaan nagedacht over een grote stap: de overgang van de derde kleuterklas naar het eerste leerjaar. Voor veel kinderen betekent dit hun eerste "echte" schooljaar, en voor ouders is het soms even slikken. Want plots is dat kleine kleutertje groot geworden.

Van bouwen met blokken naar schrijven met potloden

De overgang naar het eerste leerjaar voelt voor kinderen een beetje als een sprong. Weg zijn de verkleedhoek en de zandtafel, welkom boekentas, bank en werkblaadjes. Waar de dag vroeger begon met een kringmoment en veel vrije speelmomenten, komt er nu meer structuur en duidelijke leerdoelen bij kijken. Lezen, schrijven, rekenen — het klinkt allemaal plots erg serieus.Toch blijft er gelukkig ook ruimte voor fantasie en spel, zeker de eerste weken.

Switch derde kleuter en eerste leerjaar.

De Sint-Paulusschool zet daar nog een stapje verder in.

Elke twee weken op donderdag is er een "switch-moment": kleuters uit de derde kleuterklas kiezen een vriendje uit het eerste leerjaar en gaan samen spelend én lerend aan de slag in kleine groepjes. In het begin van het schooljaar ligt de nadruk op samen spelen en leren rekening houden met elkaar, om de sociaal-emotionele ontwikkeling te versterken. Daarna verschuift de focus geleidelijk naar fijne motoriek, met activiteiten die een meerwaarde bieden voor beide groepen – zoals knippen, werken met strijkparels en plasticine, schrijven, tekenen en kleuren. Want ook kinderen uit het eerste leerjaar oefenen soms graag nog even die basisvaardigheden.

Later in het schooljaar komt er meer nadruk op wiskundige en taalactiviteiten. Kinderen uit het eerste leerjaar helpen dan de jongere kleuters bij telspelletjes of letters herkennen. Maar het mooie is: het werkt ook omgekeerd. Pientere kleuters kunnen soms verrassend veel betekenen voor hun oudere maatje, bijvoorbeeld door vlot te benoemen wat op een prent staat, of door met frisse fantasie een verhaal te verzinnen waar de eersteklassers verder op bouwen.

Groot helpt klein, maar klein inspireert ook groot. Het is een aanpak die niet alleen de overstap vergemakkelijkt, maar ook een gevoel van samenhorigheid in de school versterkt.

Een zachte landing in het derde trimester

En dan volgt het slotakkoord van dit mooie groeitraject: in het derde trimester werkt de juf van het eerste leerjaar uitsluitend met de kinderen van de derde kleuterklas tijdens de switch. Zo maken de kleuters al echt kennis met hoe het eraan toegaat in de grote klas, in een vertrouwde sfeer. “We doen dat

heel bewust rustig aan," vertelt de juf. "Een goed prentenboek is vaak ons vertrekpunt. Van daaruit gaan we aan de slag — spelend, pratend, tekenend of schrijvend. De kinderen krijgen zo stap voor stap het vertrouwen: hé, ik ben er bijna klaar voor!"

De kinderen van het eerste leerjaar genieten intussen van quality time tijdens de switch met de juf van de derde kleuterklas die hen het vorige schooljaar begeleidde. De kleuterjuf blijft betrokken: zij oefent nog wat extra fijne motoriek of geeft een eerste speelse kennismaking met het Frans.

Zo ontstaat een zachte overgang, met een vertrouwde juf die blijft opduiken op de speelplaats, iemand die al een bekende is en een veilige brug vormt tussen kleuter- en lagere school.

Zelfs ouders pikken een glimp op van dit hele proces: aan de ramen van het eerste leerjaar verschijnen af en toe werkjes of foto's van activiteiten. Een klein venster op een grote stap.

Kijk in de Leiespiegel

Gemeenteraad 27 maart 2025

Stadspark aan de Leie

Er is al lang een stadspark beloofd in Deinze. Maar daarvoor moest de stad nog een tuin aankopen in de Tolpoortstraat en dit werd geweigerd door de eigenaar. Nu ligt er een minnelijke schikking op tafel om de tuin én het huis aan te kopen. Bart Vermaercke (N-VA) stelt dat de lusten en winsten voor de projectontwikkelaar van de achterliggende appartementen zijn, terwijl de gemeenschap de lasten draagt. Als enkel de tuin nodig is, wat zal dan de bestemming zijn van de woning? Wordt dan toch een tweede bouwlijn gerealiseerd? Peter Parmentier (Groen & Vooruit) en Olaf Evrard (Vlaams Belang) hebben dezelfde vragen. Burgemeester Rutger De Reu (cd&v) is vooral blij dat het stadspark er komt en dat alle Deinzenaars er kunnen van genieten. Hij bevestigt dat er geen tweede bouwlijn komt, dat er geen contacten zijn met vastgoedontwikkelaars en dat de stad nu de volledige “kop” van de Tolpoortstraat in handen heeft. Annick Verstraete (Groen & Vooruit) vraagt om vanuit het algemeen belang na te denken wat met de publieke ruimte aan de Tolpoortstraat kan gedaan worden. Burgemeester De Reu brengt in dat enkel voor het stadspark de zekerheid bestaat van publieke toegankelijkheid.

Kerkenplan

Jan Pauwels(N-VA) vraagt of de drie kerken, die geen eigendom zijn van de stad, voor de eredienst behouden blijven. Volgens de grondwet in ons land zijn de steden en gemeenten immers verplicht in te staan voor de kosten van die kerken. Nu krijgen kerken een herbestemming als er zich een gelegenheid voordoet. Dat is te laks vindt hij. Hij vraagt om een urnenkerk in overweging te nemen. Kerken die leeg staan en weinig gebruikt worden leiden tot verwaarlozing. Kerkgebouwen kosten veel aan de gemeenschap, de stad moet ervoor zorgen dat de investeringen goed besteed zijn. Hij wil ook weten waarom nu beslist is dat de kerk van Hansbeke onttrokken wordt aan de eredienst en de kerk van Ooidonk dan weer toegevoegd wordt. Peter Parmentier zegt dat foute keuzes gemaakt worden omdat twee zaken door elkaar gehaald worden: de gebouwen en de geloofsgemeenschappen. Een kerkgebouw is een plaats waar emotie tastbaar is en daar moet respect voor zijn. Er is geen visie, er wordt niet actief gezocht naar goede bestemmingen. De geloofsgemeenschappen worden omringd door een grote gemeenschap. Met deze gemeenschap moet bekeken worden welk nut het kerkgebouw kan hebben voor het dorp. De kerk van Poesele werd ingericht als erfgoedcentrum maar er is niet nagegaan of Poesele daarop zat te wachten. Misschien had het dorp liever een bakker, een beenhouder, een dokter, een gemeenteambtenaar. Er wordt gebouwd, gekocht en dan gekeken naar de opportuniteit. Er moet proactief gedacht worden. Hansbeke en Merendree worden onttrokken aan de eredienst terwijl er in Leerne twee kerken behouden blijven voor de eredienst. In Petegem wordt er ook een onbegrijpelijke keuze gemaakt. Het nieuwste gebouw dat kan dienen voor verenigingen blijft behouden voor de eredienst terwijl men voor het oudste gebouw een andere bestemming zoekt. Een stuurgroep die bestaat uit de pastoor, een vertegenwoordiger van het kerkbestuur, de schepen en een ambtenaar is mager om aan de toekomst te werken. Er moet uitgebreid worden met mensen uit de plaatselijke gemeenschap. Het gaat immers over het leven in het dorp. Olaf Evrard herinnert eraan dat een herbestemming een langdurig proces is, zoals blijkt uit de dossiers van Poesele en Zeveren. Schepen Marleen Vanlerberghe (cd&v) geeft als antwoord hierop dat de kerkgebouwen die geen eigendom zijn van de stad behouden blijven omdat daar bij een eredienst het meest aanwezigen zijn en de grootste vieringen georganiseerd worden. Ooidonk Leerne blijft behouden omdat er een school is in de omgeving en het gebouw op een fietsroute ligt. Bij herbestemming zullen de inwoners zeker geraadpleegd worden en de herbestemmingen zullen zeker niet allemaal in deze legislatuur gerealiseerd worden.

Financiën kerkfabrieken

Annick Verstraete deelt mee dat de fractie zich gedurende de volledige bestuursperiode zal onthouden op alle punten over de financiën van de kerk-

fabrieken. Het is in de grondwet verankerd dat de katholieke kerk een groot aandeel van het gemeenschapsgeld ontvangt. Zij willen zo een signaal geven om de wetgeving aan te passen en het patrimonium optimaal te laten gebruiken. Karlien De Paepe (N-VA) merkt op dat minister Crevits in West-Vlaanderen 360 000 euro heeft toegezegd voor drie kerken en vraagt of bij het recent bezoek van de minister aan de stad ook subsidie gevraagd werd voor Deinze. Schepen Vanlerberghe zegt de kans te zullen grijpen als die zich voordoet.

Uitbreiding terrein en kunstgrasveld Zeveren Sportief

Freija Dhont (Groen & Vooruit) is blij voor de 250 spelers van Zeveren en vraagt wanneer de kunstgraswensen van Hansbeke en Ooidonk aan de beurt komen. Olaf Evrard vraagt of er objectieve criteria gehanteerd worden bij de realisaties aan sportinfrastructuur. Schepen Sofie D'hondt (Open Deinze) antwoordt dat sportinfrastructuur veel budget vraagt. De keuzes worden gemaakt vertrekkend van de subsidie die een club reeds ontvangen heeft. Hansbeke heeft herhuisvesting gekregen, sanitair, nieuwe gasinstallatie en recent ook een nieuwe parking. Ooidonk weet dat een kunstgrasveld niet kan.

Subsidiereglementen

Het subsidiereglement voor **autodelen** wordt aangepast zodat de instapkost integraal terugbetaald wordt. Binnenkort gaat men het **GFT** afval gescheiden ophalen; Het subsidiereglement voor de aankoop van het nodige materieel wordt goedgekeurd. Matthias Neirynck (N-VA) vraagt dat de stad het voortouw zou nemen voor de **opstart van SK Deinze 2.0** en de mensen die daaraan willen meewerken samenbrengt. Burgemeester De Reu en schepen D'hondt zeggen beiden dat hun deur openstaat en dat ze willen faciliteren maar dat ze geen vergadering gaan bijeenroepen.

Mondelinge vragen

Karlien De Paepe vraagt hoe het **gewijzigd verbod op roken** gecommuniceerd werd en wat er bijkomend gedaan wordt voor de peuken. Schepen Vanlerberghe zegt dat alle diensten ingelicht zijn. Er wordt uniforme signalisatie voorzien en uniforme rookzones. Er worden geen zakasbakjes aangekocht door de stad.

Bram Stroobandt (Groen & Vooruit) stelt voor de **Ecocarrousel** van Velt te gebruiken op de scholen om de kinderen kennis te laten maken met seizoensgebonden groenten en fruit. Schepen Nathalie Lambrecht (cd&v) vertrouwt erop dat de schooldirecties de nodige acties ondernemen. De stad moet dit niet opleggen. Bovendien is Ecocarrousel vrij duur: 15 euro per kind.

Gemeenteraad 24 april 2025

Hemelwater- en Droogteplan Deinze (HWDP)

Beatrice Thaler (N-VA) vraagt of er een subsidie kan komen voor het particulier ontharden. Het is immers bewezen dat financiële stimulansen kunnen helpen voor gedragswijziging. Kristof Van den Berghe (Groen & Vooruit) vindt het jammer dat er in het plan niets instaat over middelen, timing en personeel. Schepen Jan Vermeulen (cd&v) beaamt dat juiste premies kunnen helpen om het verschil te maken. Er moet ingezet worden op ontharden om samen te verduurzamen. Middelen zullen blijken bij de voorstelling van het meerjarenplan

Jaarlijkse bespreking resultaten Lokaal Energie en Klimaatpact (LEKP)

Bram Stroobandt (Groen & Vooruit) merkt op dat vergeleken wordt met wat in Vlaanderen gemiddeld gerealiseerd werd en dat niet gekeken wordt wat de stad moet doen om de eigen doelstellingen te halen. Halfweg de periode is nog maar 39% gerealiseerd. Als voorbeeld haalt hij aan dat de voorbije legislatuur 7.500 bomen geplant werden waar er verwacht wordt dat er tegen 2030 45.000 bomen worden geplant. De verledding verloopt goed.

> Wat is **verledding**? Bij verledding wordt de bestaande openbare verlichting vervangen door ledlampen.

Daarin wordt hij bijgetreden door Beatrice Thaler. Zij vraagt een uitbreiding van de laadpunten, het stimuleren van deelwagens en renovaties door particulieren. Het klimaatbeleid moet een rode draad worden in het totaalbeleid. Schepen Jan Vermeulen kijkt verder dan de doelstellingen van Vlaanderen. Het aantal fietspaden is minder belangrijk dan het

aantal fietsers. De stad maakt gebruik van fiets-koeriers. Deelmobiliteit is meer dan deelauto's. Deinze is wereldkampioen deelfietsen. Er werden vorige legislatuur 65.000 bomen aangeplant, niet op de plaatsen die Vlaanderen verwacht en daarom worden ze niet allemaal meegenomen in de telling. Ambtenaren moeten nu veel tijd besteden aan het opmaken van dossiers om dan Vlaamse subsidie te bekomen. Vlaanderen zou beter gewoon geld geven aan de steden en gemeenten, die dit dan kunnen aanwenden. Voor de renovatie van woningen wordt samengewerkt met Veneco dat over voldoende expertise beschikt. Hernieuwbare energie is een grote uitdaging. De stad heeft op de daken van haar gebouwen die geen groendaken zijn, zonnepanelen. Er zijn nog veel daken in het centrum waar dit niet het geval is, dit in tegenstelling met wat men ziet in andere steden. Promotie is nodig.

Windmolens

Beatrice Thaler vraagt wat het precieze standpunt is van het college over windenergie. Bart Vermaercke (N-VA) stelt dat het de gemakkelijkste oplossing is om stelselmatig alle aanvragen voor het plaatsen van windmolens/windturbines negatief te adviseren met uitzondering van die waar de stad een financieel voordeel uithaalt Hij wil dat er onderzocht wordt waar de plaatsing kan. Schepen Jan Vermeulen zegt hierop dat deze die goedgekeurd werden door Nevele zullen geplaatst worden in overeenstemming met het RUP. Hij merkt op dat vroeger gesproken werd over molens/turbines van 120 m hoogte en er nu voorstellen voor 240 m hoogte voorliggen. Daarvoor is geen draagvlak bij de inwoners. Er is een te grote discrepantie tussen de lasten en de lusten. Windenergie moet op zee gewonnen worden. Olaf Evrard (Vlaams Belang) merkt op dat windenergie niet rendabel is zonder subsidie en dat het een voorbijgestreefde techniek is. Eric Van Huffel (Open Deinze) stelt voor vijf windmolens te plaatsen in Hansbeke (*of Merendree? n.v.d.r.*) langs het baantje naar het Eiland, daar woont niemand. Kristof Van den Berghe wil weten hoe de stad de windmolens op zee financiert. Schepen Vermeulen zegt dat investering kan vanaf 100 euro en dat dit ook door inwoners gebeurt. Ook dit telt mee om de doelstelling te halen. Wat de stad bijdraagt zal blijken uit het meerjarenplan.

Buurtbudget

Om de sociale cohesie en het welzijn in de buurt te bevorderen kan voor initiatieven tussen 1 juni t.e.m. 31 december 2025 een subsidie aangevraagd worden. Karlien De Paepe (N-VA) vraagt om het aanbod van de uitleendienst uit te breiden met brandblusapparaten. Annick Verstraete (Groen & Vooruit) vraagt om het burgerbudget gericht op projecten met maatschappelijke meerwaarde voor een wijk, dorp of doelgroep niet af te schaffen. Zij vraagt ook om aan de subsidie een lokale verankering te verbinden. Richt een platform op van lokale artiesten waarmee kan worden samen-gewerkt. Verplicht samen te werken met lokale handelaars. Olaf Evrard (Vlaams Belang) meent dat het beschikbare budget beter kan besteed worden aan de uitbreiding van de uitleendienst met o.a. brandblussers en bbq's. Logistieke ondersteuning is beter dan subsidiëring van straatfeesten. Hij vindt het niet kunnen dat iedereen aanwezig is op een gesubsidieerde buurtbarbecue maar bijna niemand op activiteiten die georganiseerd worden door de feestcomités. Burgemeester De Reu merkt op dat de subsidie kan gebruikt worden om materiaal te huren bij de stad waardoor geen privé prefinanciering meer nodig is.

Het voorstel van Hugo Schaeck (N-VA) om aan het oorlogsmonument in Vinkt een **gedenkplaat** 'Boetsja 2022' te plaatsen wordt niet weerhouden.

Peter Parmentier (Groen & Vooruit) vraagt om 2 slachtoffers van WO1 bij te zetten op het monument bij hun respectievelijke woonplaats. De monumenten werden opgericht in 1920 en de beide mannen werden pas in 1924 officieel doodverklaard. Hij vraagt voor hen ook extra aandacht op 11 november. Burgemeester De Reu laat onderzoeken hoe het kan want het resultaat moet mooi zijn.

OCMW raad

Het WZC Karel Picquélaan beschikt over duofietsen, rolstoelfietsen en riksjafietsen. Deze zullen nu kunnen gehuurd worden. Peter Parmentier, Bart Vermaercke en Annick Verstraete hebben tal van vragen en opmerkingen waardoor burgemeester De Reu voorstelt het punt te verdagen.

Wie ben ik?

Hoe heet je?
Wies Brusselman

Hoe oud ben je?
12

Waar woon je?
In de Rostraat.

Wie zijn jouw ouders?
Pieter en Hilde zijn mijn vake en moeke,
Mira en Minne mijn zussen.

Waar ga je naar school?
Nog twee maanden hier in Hansbeke,
vanaf september ga ik naar
de Freinetmiddenschool in Gent.

Wat is jouw grootste droom?
Dat alle oorlog overal in de wereld stopt.

Waar ben je fier op?
Dat ik als 10-jarige zes maanden lang fietste
door Europa, zo'n 5700 km.

Waar ben je niet zo handig in?
Poseren voor een foto.

Wat wil je zeker eens meemaken?
Dat onze kippen kuikentjes krijgen.

Waar ontmoet je jouw vrienden?
In de Chiro, het jeugdtoneel of bij vrienden thuis.

*Als we je nu naar een plek op de wereld
konden toveren, welke plek zou dat zijn?*
Yukon in Canada, voor de rustige natuur, en ik ga
graag met mijn gezin en neef Jolan.

Wat doe je zoal met je zakgeld?
Sparen.

Voor welke film blijf je thuis?
Harry Potter, al vond ik de boeken nog leuker.

Welke plek in Hansbeke vind je mooi?
De velden naast het kasteel, en de oude melkerij.

Puzzel

FILIPPINEPUZZEL - oplossing maart

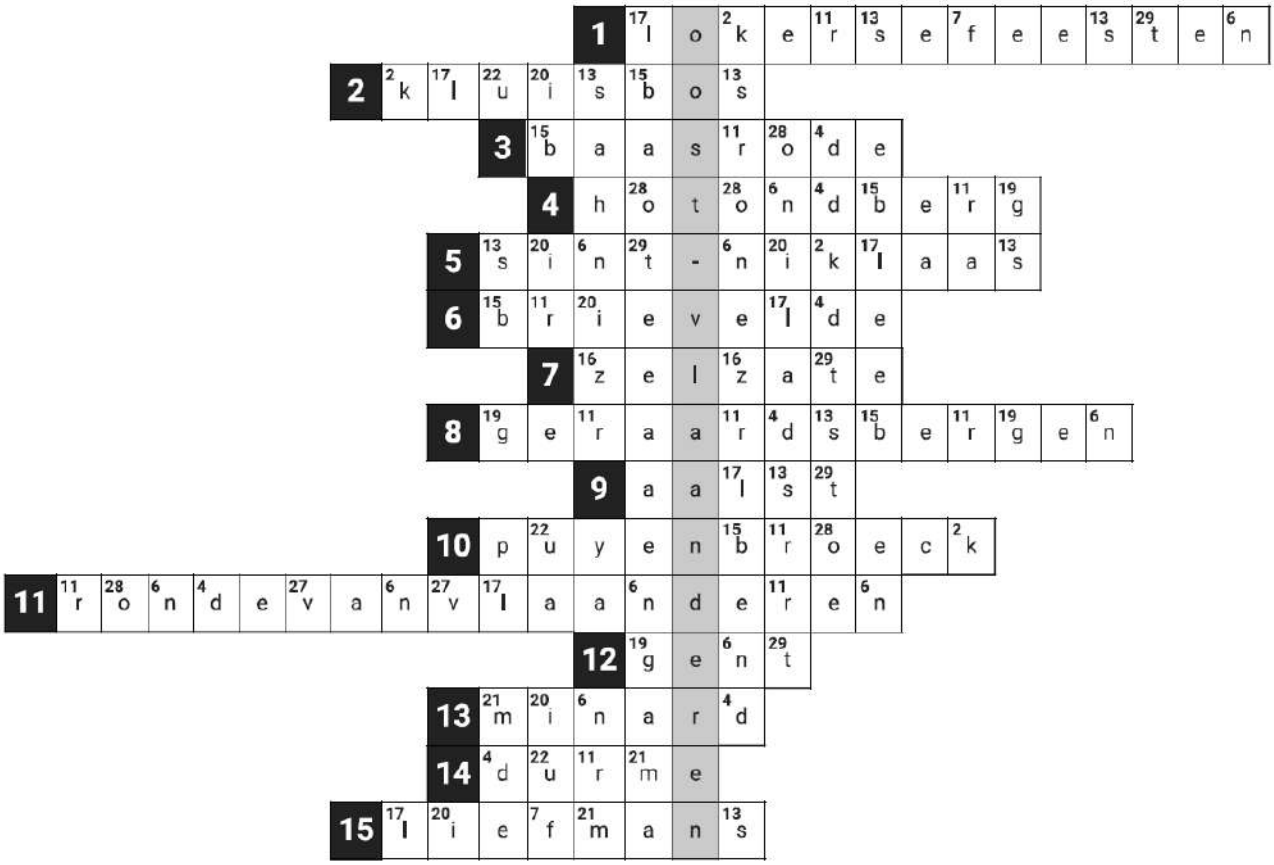

SUDOKU

					7	5		
			8		1	6		
7	3						9	
		1				4	3	6
		4	3		5		2	
	2			1				
9					6			
							7	2

		6			1			
		5	3		2	7	6	
	7							4
	1	2	8				3	
7	9						8	
					5	2		
				3		1	2	
			2		9			
				1	8			9

9	1							
	3		1	2				
					8			6
7						1		
5			6		2		7	
			7			6	5	
		2		4				
					9			8
		4			5			3

FILIPPINEPUZZEL - mei

1. maand van de moeder van God
2. feestdag
3. 11 tot 15 mei, mogelijks nog nachtvorst
4. natuurverschijnsel
5. vogels leggen hun ei
6. viering
7. feestdag

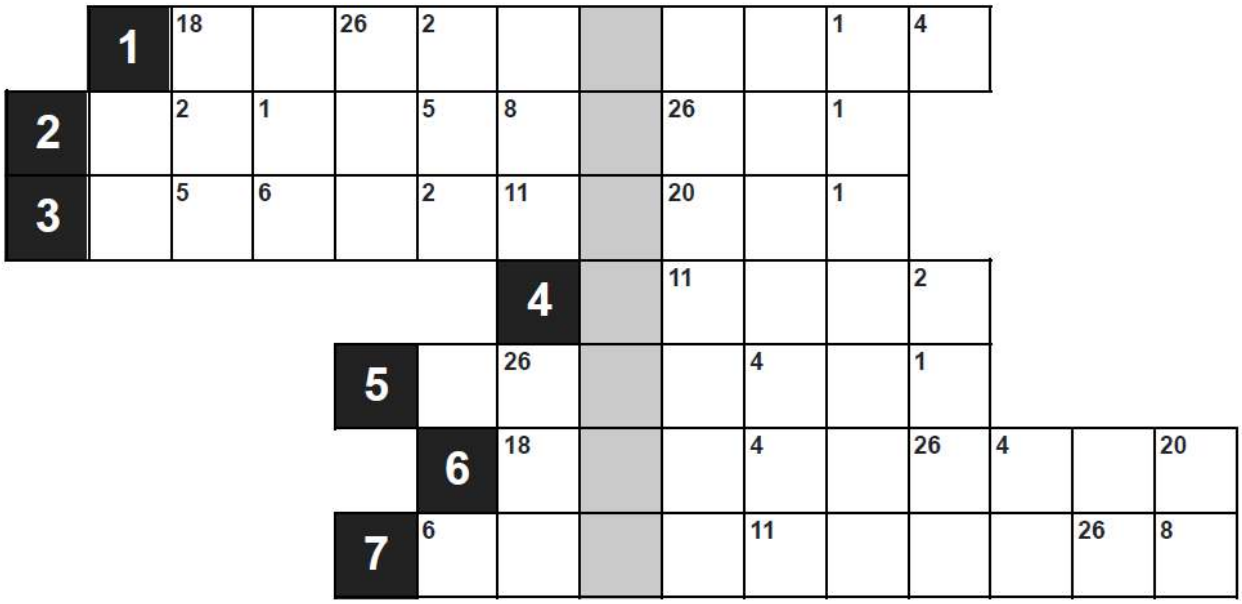

Artikels of andere bijdragen (bv. lezersbrieven) moeten binnen zijn bij de redactie vóór 20 juni 2025, via redactie@vlakaf.be

Marc Van Ooteghem

Tachtigers

Op zekere leeftijd heeft iemand heel wat te vertellen over het leven. Onze tachtigers zijn geboren tijdens de Tweede Wereldoorlog, maar daar weten ze niet veel meer van. Ze hebben hard moeten werken om er te komen en iets meer luxe te verwerven dan hun ouders. Vandaag leven ze in een wereld waar de veilige bescherming van de eigen cultuur lijkt weg te smelten, onomkeerbaar. Ze vertellen over een tijd met de komst van televisie, computer, gsm, internet, en druk autoverkeer. Van hun verhaal willen we een blijvende getuigenis maken. In de lijn van de grote literatuurstroming op het einde van de 19de eeuw, zetten zij hun getuigenis op papier.

Na twee geannuleerde afspraken door een ziekenhuisopname van andere tachtigers was het derde keer goede keer bij Marc in Kerkakkerstraat 8. Heel goede keer zelfs want Marc werkte al aan een uitgetypte tekst zodat de reporter al een stevige basis had. Zeker geen verplichting voor volgende tachtigers. Een losse babbel doen we ook heel graag.

Een Hansbeeks geslacht

Nauwkeurig stamboomonderzoek wees uit dat mijn voorouders van vader op zoon minstens sinds 1658 in Hansbeke zijn geboren, woonden en er begraven werden. Zelf werd ik er op 4 mei 1945 als zoveelste in die lange rij geboren op enkele stappen van de kapel van Zeven Weeën, op de hoek van Reibroekstraat en Ostijnstraat. Deze kapel werd trouwens in 1894 gebouwd door mijn overgrootvader Henri in opdracht van Felix Vuylsteke. Als oudste van zes kinderen bracht ik mijn jeugdjaren door in de Rostraat. We zijn nog met vier in leven. Ik zat in de kleuterklas bij Zuster Idonie, ook mijn in 1919 geboren vader had in haar klasje gezeten. Het 1ste en 2de leerjaar waren in de bovenschool van het klooster. Voor het 3de leerjaar verhuisden we naar de jongensschool in wat later de Gemeentezaal werd. Vanaf het 4de tot en met het 6de kreeg ik les in de toen nieuw gebouwde jongensschool waar nu de Kunstgreep en de uitleendienst zijn. Daarna liep ik nog drie jaar school in het Gentse Sint-Paulusinstituut gevolgd door nog een jaar en enkele maanden in het Provinciaal Handels en Taal Instituut.

Telegram als rode draad

Ik had me ingeschreven voor een examen voor telegrambesteller bij de NMBS, slaagde maar werd helaas als brildrager medisch afgekeurd. In oktober 1961 zag ik een oproep hangen voor een driedelig vergelijkend examen van tweetalig klerk bij de RTT voor het aanleggen van een wervingsreserve. Net oud genoeg om te mogen deelnemen en zwaar ontgoocheld in de NMBS schreef ik me in. Ik trok naar Brussel om er samen met een paar duizend kandidaten eerst het examen over Nederlands, wiskunde, geschiedenis en aardrijkskunde af te leggen. Ik slaagde en weken later werd ik naar het schriftelijk examen Frans uitgenodigd. We bleken maar met enkele honderden overgebleven. Een vertaling Nederlands-Frans, Frans-Nederlands en een Franstalig dictee lukte me ook en het aantal

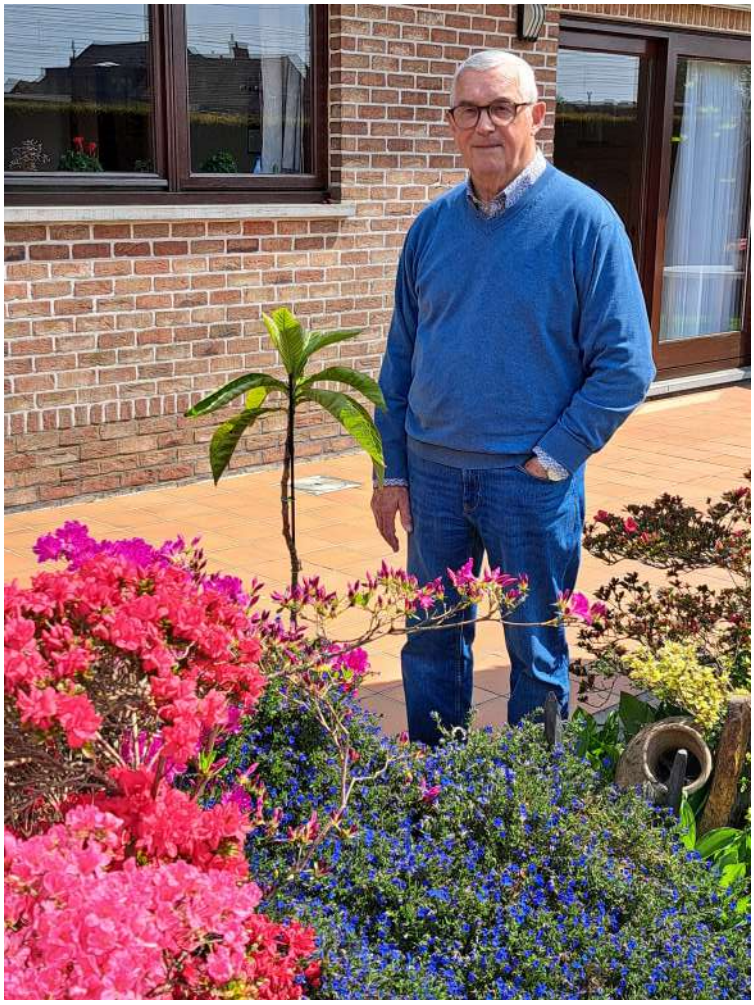

geslaagden bleek opnieuw zeer sterk verminderd. Nog later moest ik voor een Franstalige jury van het Ministerie van Verkeerswezen het mondeling examen Frans afleggen. Een vlot gesprek van de hak op de tak was blijkbaar voldoende om te slagen. In afwachting was ik na een kleine vergelijkende proef op 2 november 1961 kunnen beginnen in Aalter als telegrambesteller RTT. Een bril dragen bleek bij de RTT geen probleem (*lacht*). Het duurde nog tot 9 april 1962 voor ik met rangnummer 41 op de lijst van de tweetalig geslaagden opgeroepen werd om in Brussel te beginnen als een van de jongste tweetalige RTT-klerken. Bij het in dienst treden moest ik kiezen: in de Brusselse agglomeratie komen wonen of een document ondertekenen waarmee ik me verbond om vanaf mijn achttiende op elk uur van de dag of nacht, vroege, late en nachtdiensten te kunnen verzekeren. Ik werkte in een stelsel van zesdagenweek met om de week nog een bijkomende zondagdienst. Na elke zondagdienst kreeg je ter compensatie de week erna een vrije dag die je helaas niet zelf mocht kiezen. Je wist trouwens nooit langer dan vier dagen op voorhand welk uur je moest beginnen met je shift. Met een koptelefoon op noteerde ik de telegrammen van de Franstalige klanten of stuurde die per telex door naar het kantoor van bestelling. Eens achttien geworden werd ik na een korte opleiding de baan opgestuurd naar quasi alle Brusselse telefoon- en sommige postkantoren om er als loketbediende een of meerdere dagen de dienst van een zieke of een collega met verlof over te nemen. Het was een harde leerschool, omgaan met het overwegend Franstalig publiek en vaak 's morgens moederziel alleen de weg zoekend naar een van de vele Brusselse RTT kantoren of Postkantoren met RTT loket. Of 's avonds na 22 uur terug naar het Telegraafkantoor aan Brussel Centraal waar slaapgelegenheid voorzien was. Gelukkig was Brussel toen nog een relatief veilige stad. Ik heb de eerste jaren dan ook meer in Brussel geslapen dan in mijn eigen bed.

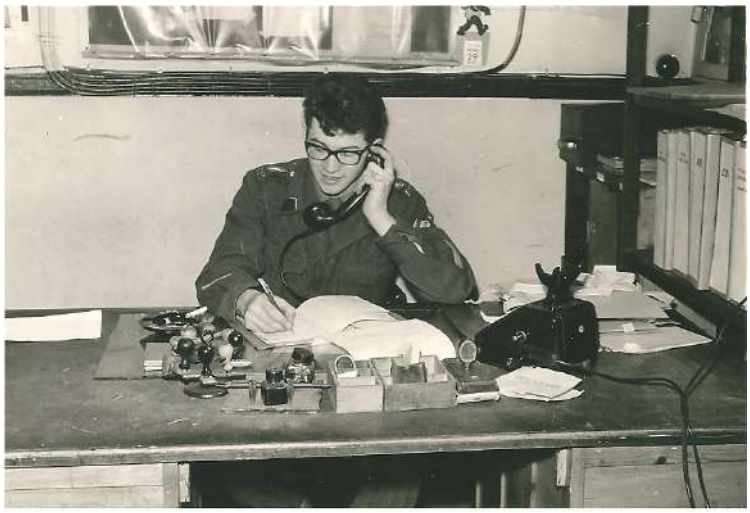

In 1964 werd ik opgeroepen om in het Klein Kasteeltje mijn drie dagen te doen voor mijn militaire dienst. Toen ik me op maandagmorgen aanmeldde bleek ik er door een vergissing van de toenmalige gemeentesecretaris moederziel alleen te zijn. Na veel gepalaver en getelefoneer onder de militairen moest ik toch blijven. Het resultaat was dat ik er een eenzame dag doorbracht en er een dag langer verbleef dan zij die op dinsdag toekwamen. Na een opleiding in Mechelen werd ik ingedeeld bij de Transmissietroepen in Antwerpen en wellicht gezien mijn RTT verleden 's anderendaags reeds als telegrafist-telexist gedetacheerd naar Brugge, wel onder het bevel van onze Antwerpse eenheid. Naast de vijf beroepsmilitairen die om 17 uur naar huis vertrokken was ik samen met negen West-Vlaamse miliciens de enige Oost-Vlaming om er de Militaire Post en de Kazernetelex en -telefooncentrale te bedienen. We hadden een kamer in een jarenlang leegstaand gebouw, ver weg van de rest van de kazerne waar we behoudens kantine en eetzaal verder niets mee te maken hadden. Ik was er kameroverste en werd later bevorderd tot korporaal waarmee de verantwoordelijkheid na 17 u bij mij lag.

Een Hansbeeks huwelijk

Nog voor ik afzwaaide had ik mijn oog laten vallen op Anita Coddens, een Hansbeeks meisje. Waarom ver zoeken wat dichtbij te vinden is? Het bleek wederkerig te zijn. Na ons huwelijk in 1967 zocht ik naar meer regelmaat in de werkuren om minder in Brussel te moeten overnachten. Ik kreeg een overplaatsing in hetzelfde gebouw naar de handbediende telexcentrale waar er minder vroege en late diensten waren. De schrijftaal om de telexverbindingen te maken was er Engels en Frans. Ondertussen was ik ook geslaagd in het schriftelijk examen Engels wat me voor het gebruik van de Engelse taal maandelijks een kleine premie opbracht. Alhoewel ik daar eigenlijk mijn droomjob had, vroeg en kreeg ik na de geboorte in 1969 van onze zoon Christophe toch mijn overplaatsing naar

Marc Van Ooteghem

het Hoofdbestuur in Brussel. Daar werkte men immers in een vijfdagenweek met normale kantooruren. Toen er in 1971 in Gent een totaal nieuwe informatica-afdeling (onder Brusselse leiding) werd opgestart greep ik mijn kans om dichter bij huis te werken. We begonnen er met een tiental collega's waaronder mijn toenmalige buurman in de Molenstraat, Willy Quintyn. Tot mijn pensionering werkten we, weliswaar in een andere functie, samen in hetzelfde kantoor. Toen RTT gedeeltelijk geprivatiseerd en omgevormd werd naar Belgacom kwam er een eerste grote herstructurering waardoor ik de keuze moest maken om onder gunstige voorwaarden vrijwillig af te vloeien of anders terug naar Brussel te moeten gaan werken. Daar ik toen net met hartproblemen af te rekenen had, maakte dit een niet te weigeren aanbod. Om niet in het beruchte zwarte gat te vallen zorgde ik er voor dat mijn dagen toch gevuld waren en was er ook meer tijd om te reizen. Zo waren naast de jaarlijkse fietsvakanties aan de Moezel vooral Spanje en Turkije (*zie foto in Side 2024*) onze geliefkoosde bestemmingen.

Schrijven voor Hansbeke en overzee

Ondertussen schreef ik zeven jaar lang een bijdrage in Vlakaf als Tuurke, gevolgd door een door Vlakaf uitgegeven boek "Mensen van bij ons". Na lang aandringen van mijn vriend Willy was ik aan de slag gegaan bij Oud-Hansbeke. Hij was de drijvende kracht van Oud-Hansbeke. Samen met hem verzorgde ik een deel van het tikwerk voor de boeken van Albert Martens en hielpen we met onze gezinnen en de andere bestuursleden mee aan de jaarlijkse fototentoonstelling. Toen Albert Martens afhaakte als auteur besloten Willy en ik om zelf een boek te schrijven over onze gemeenschappelijke interesse in de Hansbeekse Emigratie naar Amerika. Willy was de man van het speurwerk in de burgerlijke stand en allerhande stads- en rijksarchieven waar ik hem vaak naar vergezelde. Via een Amerikaanse nicht van mijn vader (twee broers en een zus van mijn grootvader waren geëmigreerd naar Amerika) liet ik enkele advertenties plaatsen in kranten en in het parochieblad van de kerkgemeenschap in Mishawaka waar voornamelijk afstammelingen van Vlamingen kwamen. Zo bouwde ik via het internet een netwerk op van Amerikanen met Hansbeekse roots die maar al te graag hielpen en ter plaatse voor mij bronnen raadpleegden die voor ons ontoegankelijk waren. Dat leverde een boek op dat zowel in eerste als tweede druk onmiddellijk uitverkocht was. Op vraag van mijn Amerikaanse contactpersonen heb ik dan maar zelf zo goed als mogelijk het boek vertaald naar het Engels en ook laten uitgeven door Oud-Hansbeke. Het merendeel werd naar Amerika

verstuurd, de rest was ook hier vlug volledig uitverkocht.

Op een dag stond een journalist van de South Bend Tribune die toevallig van iemand het boek had mogen lezen aan mijn deur. Het feit dat uit een klein Vlaams dorp zoveel mensen naar de streek van Mishawaka geëmigreerd waren fascineerde hem. Op de frontpagina van zijn krant verscheen een driedaagse reportage met foto's van mijn wandeling met hem door ons dorp. Later zorgden Willy en ik voor een bijdrage in het boek "Boer vindt land" over de emigratie naar Amerika uitgegeven door het Davidsfonds.

Ook het Red Star museum in Antwerpen en het research team van Martin Heylen (voor zijn televisiereeks Uncle Martin) kwamen ooit bij mij te rade. In 2014, 100 jaar na het begin van de eerste wereldoorlog, schreven Willy en ik samen een vlot verkocht boek over "Hansbeke in de Eerste Wereldoorlog". Na onze jaarlijkse fototentoonstelling in het verkiezingsjaar 2018 zorgde de toen gecreëerde onzekerheid over beschikbaarheid van de gemeentezaal in de toekomst, samen met de vergrijzing binnen het bestuur, voor het stopzetten van Oud-Hansbeke. Het onverwacht overlijden van Willy Quintyn heeft mij diep geraakt. Het betekende niet alleen het einde van onze samenwerking maar vooral het verlies van een goede vriend. Zowel privé als binnen Oud-Hansbeke heb ik heel veel aan hem te danken. Gepaard gaande met het ouder worden was dit het signaal om het voortaan rustiger aan te doen en meer aandacht aan de familie te geven. Omdat Christophe met zijn gezin ook in Hansbeke woont, gaf het van nabij zien opgroeien van klein-dochter Kiara tot de universiteitsstudente die ze nu is, de nodige gemoedsrust. Ook het feit dat Christophe en mijn schoondochter Ann steeds voor ons klaar staan bij het ouder worden is aangenaam.
Als tachtiger kijk ik met enige weemoed terug naar ons dorp van toen dat ik in al die jaren enorm heb zien veranderen, dankbaar voor wat voorbij is maar hoopvol uitkijkend naar wat de toekomst nog brengt.

Terugblik

Niet Versagen in team

Naast het jeugdtoneel en de opvoering door de volwassenen zet de toneelbond om de paar jaar een productie 'In Team' op het podium. Het werd op 21 en 22 maart voor de laatste keer in de Gemeentezaal (?) een drietrapsraket.

Eerst kregen we '**De straffe stoten van Staf Stommelink**' op tekst van Luc Bodt. Lucien Cleppe speelde Staf die vertelt over zijn overleden echtgenote, een kwezel die liever in de kerk dan bij hem zit. Andere liefdesperikelen zorgen voor meer variatie in zijn leven. Lucien vertelde als tachtiger in Vlakaf juli '23 dat zijn monologencarrière door corona beëindigd was. Nu nam hij de draad terug op. Hoewel, hij zal ons de levieten lezen dat het deze keer geen monoloog maar een dialoog was. Stefanie Clement was zijn tegenspeler die niet veel meer moest doen dan luisteren, meevoelen en drank slurpen die Staf haar rijkelijk aanbood. Lucien was weer in vorm, paste de tekst aan met Hansbeekse locaties en namen van mensen. Hij speelde zichtbaar met plezier. Uit goede bron hebben we vernomen dat het Cava 0.0% was.

Het tweede stuk was '**Na Lucas'** over een jongen die zelfmoord pleegde. Zijn vriendin Anthe ontvangt een jaar later een vraag van een journalist om mee te werken aan een artikel over mentale gezondheid bij jongeren. Ze neemt contact op met de beste vriend van Lucas, een leerkracht, de ouders, de psycholoog, oud-scoutsleiders. Het scenario werd bedacht door Hanne Deloof en Annabel Goubaud Morales, die het uitschreef. Beiden speelden alle rollen aan een behoorlijk tempo, wat het soms voor het publiek wat moeilijk maakte om te weten wie van de kenniskring van Lucas aan zet was.

Het is natuurlijk een enorme prestatie van de twee jonge mensen om zo'n stuk uit te schrijven en zelf op de planken te brengen. Bravo!

De derde trap van de raket was **'G.O.D.Het Gents Offline Datingbureau'**, geschreven en geregisseerd door Koen Persyn. Vijf spelers, Joost Azou, Jolien Clarysse, Joren De Brabandere, Chris Frigne en Nele Union speelden tien verschillende personages. Hier kon het publiek beter volgen dank zij vestimentaire elementen en het eigen dialect van de verschillende types die aan elkaar gekoppeld werden. Of beter gezegd: waar er een poging tot koppeling was. Het werd een humoristisch stuk waarin goed geacteerd werd.

Zjeraar: 'Kè iets guerd over nen Loewie, moir niets over nen Zjeraar, dedju!'

Niet Versagen slaagde er weeral in om het aanwezige publiek een gevarieerde avond te bezorgen.

Nieuwjaar op Reibroek

LACHPAUZE

2 onderbroeken lagen samen te zonnen op het strand.

Zegt de ene onderbroek tegen de andere: 'Wil je de parasol eens wegnemen?'

Zegt de andere: 'Neen, ik ben al bruin genoeg.'

KAMIEL (9J) UIT TIEN GEMETEN

Vooruitblik

Donderdagavond 15 mei en 12 juni: **Haak- en breicafé**. Je neemt zelf een haak- en breiproject mee waar je aan bezig bent en of hulp kunt bij gebruiken. Of je leert ter plekke iets maken. Je hoeft niet veel te kunnen. Ervaren en onervaren haaksters en breisters werken samen gezellig aan verschillende projecten. Meer info bij Sabine De Pauw 0473 50 72 95.

Woensdagen 14, 21, 28 mei: Mei is de **wandelmaand** bij Femma Hansbeke. We maken een wandeling tussen de 5 en 8 km. Dit jaar rond het thema 'groenten en fruit. We bezoeken dus enkele bijzondere moestuinen.

* op 14 mei: de siertuin van Martine en Rob in de Cromekestraat
* op 21 mei: de tuin van Katrien en Miguel in de Begijnhoflaan
* op 28 mei de tuin van Cruydt in de Reibroekstraat

Meer info bij Hilde Langeraert 0472 69 62 54

Woensdagen 4, 11, 18, 25 juni: Juni is de **fietsmaand** bij Femma Hansbeke. We maken een fietstocht tussen 20 en 30 km en bezoeken een bijzondere plek in onze streek o.a. vzw Onkruid in Lievegem die thee maakt uit (on)kruid en het paadenbevallingscentrum in Nevele.

Trefpunt Hansbeke

Maandag 19 mei: Rummikub voor iedereen, ook niet-leden, gemeentezaal om 14.00 u.

Woensdag 21 mei: Kaarting in de gemeentezaal om 14.00 u.

Donderdag 22 mei: Fietstocht naar Oeselgem, start aan de Kerk om 13.30 u.

Woensdag 4 juni: Kaarting in de gemeentezaal om 14.00 u.

Donderdag 5 juni: Fietstocht naar Kanegem, start aan de Kerk om 13.30 u.

Dinsdag 10 juni: Breughelmaaltijd

Vanaf 5 mei: Elke maandagavond om 18.30 uur tot de eerste week van oktober, petanque in het park achter het nieuwe cultuurhuis. Iedereen is welkom om het eens te proberen. Na 3 deelnames vragen we wel om lid te worden van Okra.

Ook nieuwe fietsers en kaarters zijn altijd welkom!

Zaterdag 31 mei 2025
A murder in Mississippi - Reverie

A Murder in Mississippi, een 6-koppige band uit Gent, brengt een mengeling van americana, country, folk, bluegrass en zelfs Irish traditionals. Ze brengen een repertoire aan zelfgeschreven nummers, met een eigen hedendaagse twist. Hun derde album, **Reverie**, zorgt alweer voor opwindende, originele, meeslepende rootsmuziek waarbij ook blues en gospel niet ver weg zijn.

Zaterdag 7 juni 2025
Boze Wolven - Songs als kuitenbijters

Boze Wolven haalt de beginjaren van Gorky (1989-1993), de band van het Wippelgemse rockwonder Luc De Vos, vanonder het stof. Daarbij brengt de band de iconische classics weer tot leven: 'Wacht niet te lang', 'Soms vraagt een mens zich af', 'Lieve Kleine Piranha' .... songs die vandaag deel uitmaken van onze collectieve muziekgeschiedenis. Drummer Geert Bonne, medeoprichter van Gorky, neemt de draad weer op en keert in het gezelschap van enkele geroutineerde muzikanten terug naar de essentie, de oerkracht en de intensiteit waarbij de songs centraal stonden.

Info en reservatie: www.arscene.be

85 jaar geleden begon de Tweede Wereldoorlog in België.

Van 10 tot 28 mei 2025 organiseert Het Land van Nevele in de kerk van Poesele een tentoonstelling met beeldreportage over de Tweede Wereldoorlog in het Land van Nevele.

De gekozen periode komt overeen met de Achttiendaagse Veldtocht, de periode vanaf de Duitse inval in België tot en met de capitulatie van het Belgisch leger. Langs beide zijden sneuvelden tientallen soldaten en vele onschuldige burgers werden tijdens de laatste oorlogsdagen door losgeslagen Duitse soldaten vermoord. Het gebied waarover de tentoonstelling gaat zijn de vroegere deelgemeenten van Nevele aangevuld met beide Leernes, Meigem, Vinkt en Zeveren.

De tentoonstelling bestaat uit drie delen:
- Expo van militaria die betrekking hebben op de meidagen 1940 in het Land van Nevele
- Expo van de gebeurtenissen in het Land van Nevele vanaf de mobilisatie tot 28 mei 1940.
- Beeldreportage van de gebeurtenissen in het Land van Nevele met speciale aandacht voor de vernielingen en het oorlogsleed. Dit alles met foto's, film, interviews, getuigenissen, documenten enz.

En gaat door in de ontwijde kerk van Poesele, Poeseledorp 1a, 9850-DEINZE (Poesele).
- zaterdag 10 en zondag 11 mei 2025 van 14:00 tot 18:00
- van donderdag 15 tot zaterdag 17 mei 2025 van 14:00 tot 18:00
- op zondag 18 mei 2025 van 10:00 tot 12:00 en van 14:00 tot 18:00
- van donderdag 22 tot en met zondag 25 mei 2025 van 14:00 tot 18:00
- op zondag 1 juni 2025 van 10:00 tot 12:00

Naar aanleiding van de tentoonstelling geeft Erfgoedvereniging Het Land van Nevele een speciaal themanummer uit over de gebeurtenissen in Meigem en Vinkt in de meidagen 1940.

Van harte welkom op deze expo. Na afspraak kan een bezoek plaatsvinden buiten de vermelde openingsuren. Aarzel niet om ons te contacteren via bollaert.andre@telenet.be

KERMIS IN HANSBEKE
21 jaar 't Hansbeeks Verzetje

Zaterdag 28 juni 2025

15.00 uur: **SCHATTENJACHT VOOR DE KINDEREN** ingericht door **De Landelijke Gilde**.
Start op de koer van de gemeentezaal

16.00 uur: **SCHIETSPOELENWORP VOOR KLEUTERS EN LAGERE SCHOOLKINDEREN**, vanuit de kerktoren.

16.30 uur tot 17.30 uur : **UURTJE PAARDEMOLEN** aangeboden door
Tuinmachine's Bavo Dedapper

17.30 uur tot 21.00 uur: **14de KERMISJOGGING:** 17u30 kinderjogging tot 12 jaar : 800m
18u: jogging : 5 km – 10 km – 15 km
Inschrijven Hansbekedorp 35 Info: **dedapperyves@gmail.com**
Deelnameprijs : €6 – Iedereen prijs + tombola
met medewerking van Atletiekclub Blauw-Wit (onderafd. K.A.A. Gent)

21.00 uur: optreden van **COVERBAND " Tapisplain "**

optreden gaat door op de koer van de gemeentezaal
Met daarachter een afterparty tot 02.00 uur .

Zondag 29 juni 2025

09.30 uur tot …. uur : **SCHIETSPOELE OLDTIMER BROMMERRIT** Pré 2000
Rit van 60km met 3 tussenstops
Inschrijven via: **www.thansbeeksverzetje.be**

12.00 uur tot 14.00 uur : **KERMISBARBECUE verzorgd door keurslager Geert en kristel**
op de koer van de gemeentezaal
20 € voor volwassenen - 10 € voor kinderen tot 12j.
Gratis voor kleuters 0-6jaar (mits inschrijving vooraf).
Inschrijven bij Kim tel 0474/11 83 44 of
Tverzetjehansbeke@hotmail.com

14.00 uur tot 17.30 uur : **Kindernamiddag . Thema Indianen**
springkasteel.
kindergrime
Voor kinderen tot 12 jaar. **Alles gratis**

19.00 uur: **SCHIETSPOELENWORP voor volwassenen met zeer waardevolle prijzen**.
Vanuit de kerktoren.

20.00 uur : **PRIJSUITREIKING SCHIETSPOELENWORP**
op de koer van de gemeentezaal

21.00 uur: Optreden van **COVERGROEP " Brooks "**

Grandioos optreden op de koer van de gemeentezaal

AMBIANCE VERZEKERD !!

MEER INFO ROND KERMISPROGRAMMA : JO DE MUER 0474 36 21 50.

Met medewerking van het stadsbestuur van Deinze en de uitleendienst Gemeentelijke Raad voor Cultuur van Deinze.
Vrij van zegel art. 198

V.U.: Jo De Muer : 0474/36 21 50

Silly Sirene

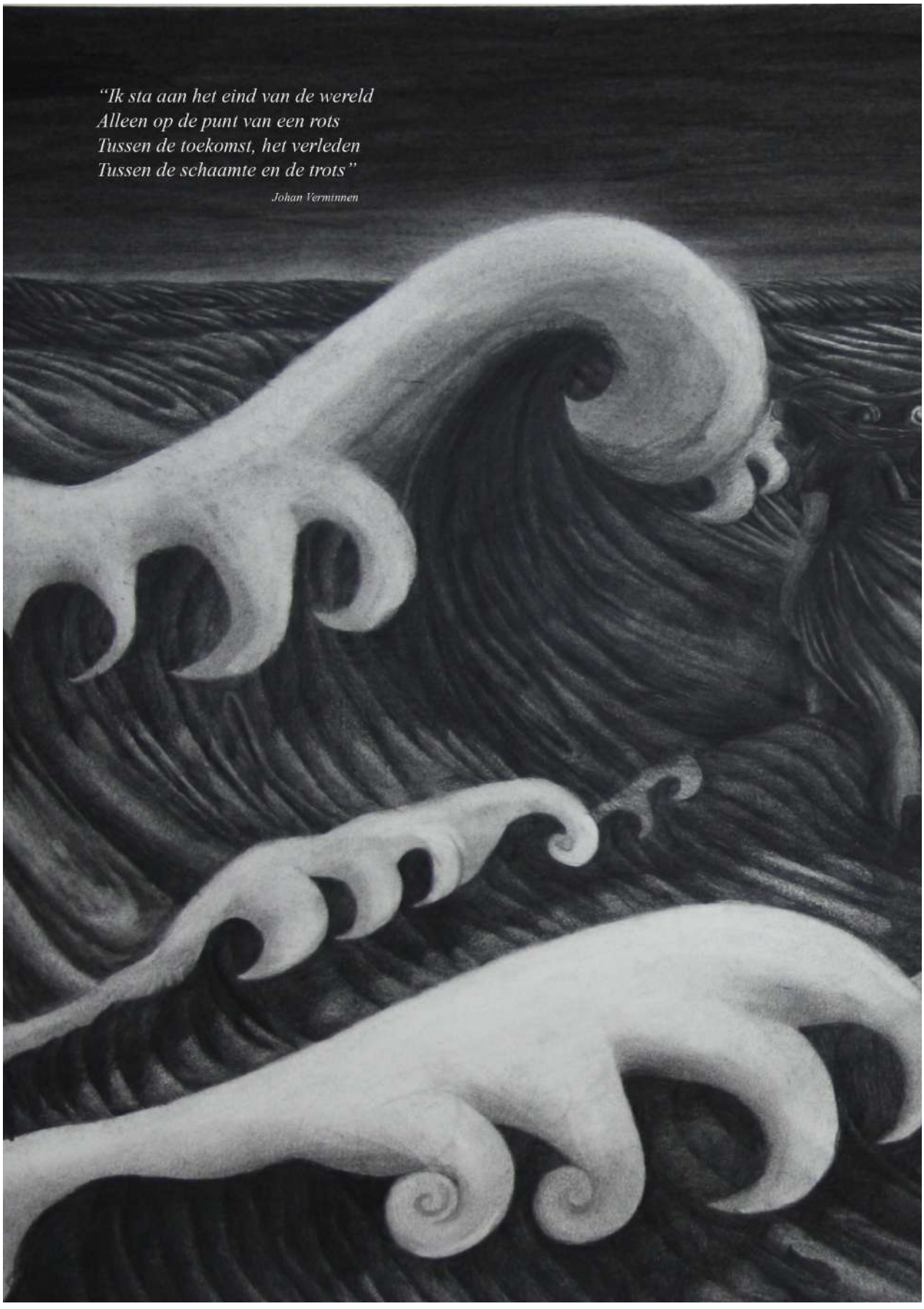

Actueel

Eerste blik op het nieuwe Cultuurhuis

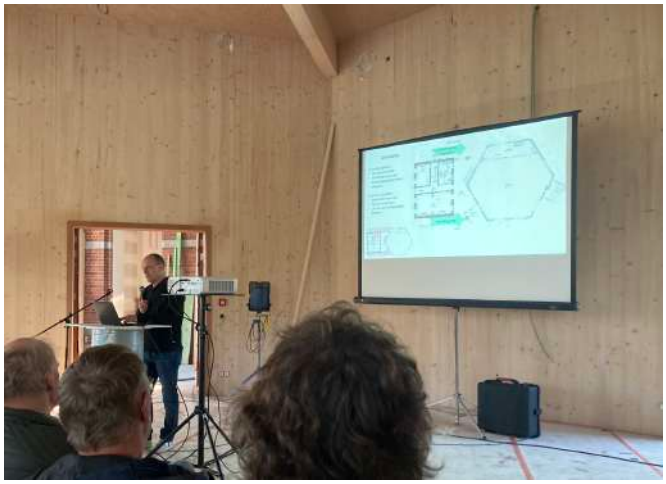

Op dinsdag 8 april 2025 kregen de Hansbeekse verenigingen een exclusieve eerste rondleiding in het nieuwe Cultuurhuis. De stad nodigde hen uit om alvast kennis te maken met dit toekomstige hart van cultuur en ontmoeting in Hansbeke.

Burgemeester Rutger De Reu en schepen van Cultuur Jan Vermeulen openden de avond met een welkomstwoord en lichtten het belang van het Cultuurhuis voor de lokale gemeenschap toe. Daarna gaf de gemeentelijke ambtenaar een toelichting over de technische aspecten en de mogelijkheden van het gebouw.

Na de introductie trokken de genodigden op ontdekkingstocht doorheen het Cultuurhuis.

Blik alvast vooruit: op zondag 14 september 2025, tijdens Open Monumentendag, zal het Cultuurhuis opnieuw de deuren openen voor het brede publiek. Volgens schepen Vermeulen wordt dit een uitgelezen kans om het gebouw écht te beleven.

De officiële ingebruikname volgt kort daarna. Het aftellen is begonnen!

Personalia

Nieuwe inwoners

Gillis Sacré en Lieselore Vandecandelaere, Nevelestraat 10

Niels Wyckstandt en Delphine Van Tornhout naar Karmenhoekstraat 23, sinds december

Ruben Lamon en Karolien De Waele van Lievegem naar Zandestraat 30, sinds maart

Sarah Pecceu en zoon Finn, van Poesele naar Zandestraat 3, sinds april

Geboren

Cézanne Hoebeke, dochter van Thomas en Jolien Santens, Molensteenstraat 10, op 28 november

Léonie Verthriest, dochter van Nick en Evi Van de Walle, zus van Noémie, Vaartstraat 28B, op 3 februari

Stella Steingueldoir, dochter van Harrison en Emma Langeraert, zus van Charlie, Brugseheirweg 11, op 3 april

Gestorven

Eric Van Ooteghem, Huize Roborst Zwalm, voorheen Brugseheirweg 1, ° Hansbeke 18 maart 1948, † AZ Jan Palfijn Gent 7 maart

Luc Lannoo, weduwnaar van Godelieve Martens († 1993), partner van Agnes Martens, Zuttershoek 14 Bellem, trouw lezer van Vlakaf, ° Izegem 16 december 1939, † AZ Maria Middelares Gent 9 maart

Omer Geirnaert, echtgenoot van Aurelia De Wulf, Veldestraat 43 Merendree, trouw lezer van Vlakaf, ° Merendree 21 oktober 1940, † Merendree 13 maart

Rita Van Doorne, echtgenote van Georges Coppens, Hammestraat 18, ° Nevele 3 juli 1944, † WZC Ter Leenen Nevele 14 maart

Hub Vermersch, weduwnaar van Hélène Claeys († 2015), voorheen Melkerijstraat 8, in 2019 verhuisd naar een serviceflat in Gavere, ° Zwevezele 5 september 1929, † Maria Middelares Gent 18 maart.

André Claessens, echtgenoot van Monique Hebbrecht, Hammestraat 44, ° Antwerpen 12 oktober 1938, † te Hansbeke 18 april

Alle nuttige informatie mag doorgegeven worden aan je verspreider of aan redactie@vlakaf.be.

Alziend oog

Meer duidelijkheid voor fietsers!

Redactieadres	Frank Langeraert Karmenhoekstraat 7 9850 Hansbeke
Redactie	Miguel Berteloot Veerle Dhont Frank Langeraert Koen Persyn Bram Temmerman Zjeraar
Werkten mee	Silke Catteeuw-De Smul Greet Conix Jan Darthet Peter De Groote Evelien De Keukeleire Johan Gaudissabois Eleke Langeraert Kerngroep Afrit 12 Wim Maebe Friet Verthriest
Organisatie verspreiding	Georgette De Ketelaere Riet Kersse Ludwina Van de Walle Marleen Van Ooteghem
Oplage	860 exemplaren - tweemaandelijks